

ся надяваше. Така, той бѣше въ голѣмъ нуждѣ, и по тѣзи причинѣ учяше дѣца по къщы те и чакаше нѣкое постоянно мѣсто, за да може да продължава свойатъ многообразенъ трудъ; — но мѣсто то не ся открываше. Въ таквизи трудны обстоятелства, той не можяше да издава нищо голѣмо; ти, кои то бѣхъ недоволны отъ първы те неговы изысканія, чакахъ новы подтвержденія, мнозина земахъ го на смѣхъ, а другы подравяхъ неговы те положенія, кои то бѣхъ още на половина за свѣтатъ доказаны. Таково недовѣріе бѣше за него весма невыгодно; то доведе щото сичкы те, безъ всяко сознание, начнахъ веке да ся сомнѣватъ въ него. Това го силно порази, даже доведе до уныніе. Бываше, въ буря, дъждь, отхожда на Крымскіатъ бродъ, стои тамо долго, не отврѣща очите си отъ водъ тѣ и нему бѣше драго, казваше той, защо природа та съсь своя тѣ буря отвѣщаваше на негово то чувство. Но Венелинъ бѣше яко твердъ за да ся предаде на бездѣйствіе, даже и въ таквизи обстоятелства. До сега още Троицкы те монахы помнятъ тогози труженика, кой то цѣлы дни, цѣлы недѣли сѣдѣше въ технѣтѣ библиотекѣ и правяше выпискы изъ книги те. Като немаше возможность да издава